

VIZE A CÍLE APHPP

POSILÁNÍ A CÍLE ASOCIACE DLE STANOV

- prosazuje a podporuje hospicovou péči, která vychází z úcty k člověku jako jedinečné neopakovatelné lidské bytosti
- přispívá k pozitivní proměně vztahu české společnosti ke smrti a umírání
- sdružuje organizace poskytující některou z forem hospicové péče v ČR (lůžkovou, domácí)

Hospicová péče je integrovaná forma zdravotní, sociální a psychologické péče, poskytovaná nemocným všech indikačních, diagnostických i věkových skupin, u nichž je předpokládána prognóza délky života na základě rozumného lékařského posouzení kratší, než šest měsíců. V rámci hospicové péče je poskytována zejména paliativní péče, to je celková léčba a péče o nemocné, jejichž nemoc nereaguje na léčení vlastního závažného onemocnění. Zásadní je léčba bolesti a dalších symptomů, stejně jako řešení psychologických, sociálních a duchovních potřeb a problémů nemocných. Časový horizont 6 měsíců do očekávaného úmrtí tak zásadně odlišuje péči hospicovou od péče nemocnic, léčených dlouhodobě nemocných nebo ošetrovatelských ústavů.

PROSTŘEDKY K NAPLŇOVÁNÍ CÍLŮ DLE STANOV

- podpora kolegiální spolupráce a prosazování korektních vztahů

mezi jednotlivými poskytovateli hospicové péče,

- napomáhání při odstraňování nedostatků zjištěných v činnosti svých členů, zjednávání nápravy a preventivní působení, aby se neopakovaly,
- obhajování společenských, ekonomických a právních zájmů hospicového hnutí,
- spolupráce se státními orgány, profesními a odbornými společnostmi a dalšími relevantními orgány za účelem zlepšování legislativních, materiálních a mediálních podmínek pro působení v oblasti hospicové péče.
- přispívání k osvětě v oblasti hospicové péče formou přednášek, besed, konferencí, výstav, publikační činnosti a dalšími aktivitami, pořádání benefičních, kulturních a společenských akcí, propagace a ochrana myšlenky hospicové péče ve společnosti,

KONKRETNĚ

A. Lůžkový hospic (LH)

- dosažení stavu, kdy v ČR poskytují hospicovou péči samostatně stojící specializovaná lůžková zařízení hospicového typu v rozsahu alespoň „1 kraj = 1 hospic“
- dostupnost – hustota pokrytí by měla dosahovat 5 lůžek / 100 tis. obyv.; dojezdová vzdálenost obvykle nečiní více než 70 km
- každé lůžkové zařízení dodržuje standardy APHPP

- legislativní ukotvení medicínského rozměru péče a zároveň nemedicínského rozměru péče
- zajištěný legislativní rámec pro dostatečné financování

B. Domácí hospic (DH)

- dosažení stavu, kdy v ČR je dostupná domácí hospicová péče každému potřebnému občanu
- domácí hospicovou péči poskytují samostatné týmy
- každé zařízení DH dodržuje standardy APHPP
- klientelou DH se rozumí výhradně terminálně nemocní (souběžně působení v režimu běžné domácí péče není přípustné)
- dostupnost – hustota pokrytí je taková, kdy dojezdová vzdálenost DH do domácnosti pacienta obvykle nečiní více než 35 km
- dostupnost pro každého potřebného pacienta (časová, finanční, odborná)
- legislativní ukotvení medicínského rozměru péče a zároveň nemedicínského rozměru péče
- zajištěný legislativní rámec pro dostatečné financování
- vytvoření samostatné sesterské odbornosti
- přestože hlavní část péče leží na zdravotních sestřích, odpovědnost nese vždy lékař
- dostupnost lékaře 24/365

C. Ostatní

- kvalitní zdravotní péče (paliativní medicína) je pro působení hospice podmínkou nutnou, nikoli však postačující
- důraz na sociální, psychologický a duchovní rozměr péče
- spolupráce mezi LH a DH – vzájemná propustnost pacientů
- spolupráce s ČSPM – zabezpečení odborné erudice zdravotnických pracovníků
- spolupráce s ANK, ČBK a dalšími relevantními institucemi – zabezpečení kvality duchovní péče (pravidelné bohoslužby; pastor. asistent/nem. kaplan/kněz – dostupnost pacientům každý den)

Návrh APHPP na úhradu mobilní hospicové péče

APHPP se v současné době intenzivně věnuje práci na zavedení mobilní hospicové péče do úhrad v systému veřejného zdravotního pojištění.

V lednu 2017 po úspěšném a nadějném jednání na Ministerstvu zdravotnictví, ze kterého vyplynulo nezbytné individuální zakotvení hospicové péče lůžkové i mobilní do zákonných norem o zdravotnictví, předložila APHPP ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví návrh na úhradu mobilní hospicové péče formou jednotlivých výkonů lékaře a ošetrovatelského personálu, které budou vykazovány a hrazeny podle skutečných potřeb klienta domácí hospicové péče, a to včetně zapůjčených zdravotních pomůcek.

Jedná se o dva výkony lékařské pro ošetřujícího lékaře pacienta v domácí hospicové péči a dva výkony ošetrovatelské, specializované na poskytnutí komplexní ošetrovatelské péče pro pacienta s infaustní diagnózou v preterminálním nebo terminálním stavu. Všechny navržené výkony

jsou časově dostatečně flexibilní, aby mohly pokrýt skutečnou denní potřebu ošetrovatelské péče pro pacienta, a to včetně rychlých telefonických konzultací pacienta a pečující rodiny a případného dalšího výjezdu k pacientovi bez ohledu na denní či noční dobu, víkendy a svátky.

Návrhy jsou zpracovány tak, aby tato péče byla dostupná v celé republice stejně, bez ohledu na to, zda pacienti žijí ve velkých městech (30 % populace), nebo na venkově (70 % populace) a současně byla přístupná i klientům všech 7 zdravotních pojišťoven v ČR.

Návrhy by měly být technicky a legislativně zpracovány ještě v tomto roce, aby mohly vstoupit v platnost od 1. 1. 2018. Rychleji to, bohužel, z legislativního hlediska není možné.

(red)

Výsledek darů pro papeže

Papež František oslavil 17. 12. 2016 80. narozeniny. Iniciativa Exitus Šimona Hellera uspořádala sbírku na domácí lůžkové hospice v Česku a zároveň tím vyjádřila podporu současnému papeži.

Iniciativa spolupracuje s naší Asociací a je zárukou toho, že všechny finanční dary, které byly poskytnuty na transparentní účty, byly vždy doručeny konkrétním příjemcům. Na

dar bylo vybráno více než 120 tis. Kč a prostředky byly zaslány jednotlivým hospicům. Všem dárcům upřímně děkujeme.

(red)

Krátké zprávy

VIDEO SPOTY Z HOSPICOVÉHO PROSTŘEDÍ

- Dne 11. 1. 2017 se PhDr. Robert Huneš účastnil ukázky z natáčení video spotů z hospicového prostředí. Tvorba propagační kampaně se bohužel pozdržela z důvodu reklamace u dodavatele. V současné době stále probíhá natáčení, ale do konce března by mělo být vše hotovo. Zároveň vás prosíme o vstřícnost při oslovení pro potřeby natáčení společností Družina.

MEZIŘÍČSTÍ FOTBALISTÉ PODPOŘILI CITADELU

- Velké překvapení a následnou radost připravili fotbalisté TJ Valašské Meziříčí hospici Citadela. Mezi hráči během sezóny sbírali peníze s cílem podpořit některou z neziskových organizací ve Valašském Meziříčí. Vybrali si Diakonii ČCE – hospic CITADELA. Hospic obdržel šek na 10 000 Kč.

HOSPICE PODĚKOVALY NADAČNÍMU FONDU AVAST

- Na konci ledna 2017 se sešli k poslednímu setkání účastníci projektu „Spolu až do konce“ Nadačního fondu AVAST. Tento projekt má za cíl změnit v ČR podmínky v oblasti umírání. Od druhé poloviny roku 2015 až do konce roku 2016 byl zaměřen na školení hospicových fundraiserů a podporu financování hospiců obecně. Cílem bylo zvýšit finanční soběstačnost každého jednotlivého hospice v současných podmínkách ČR. NF AVAST podpořil svými nemalými finančními prostředky deset hospiců z Čech a Moravy. Zástupci hospiců předali kytici ředitelce projektu Martině Břeňové, s poděkováním za dlouholetý věcný přístup vůči hospicové tematice. Přestože účast hospiců na projektu skončila, někteří hospicoví fundraiseri se dohodli na dalším setkávání v Českém centru fundraisingu.

Rozhovor s Robertem Hunešem

Ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík uvedl, že hospicová péče by v příštím roce už měla mít zakotvení v zákoně o zdravotních službách. Tuto změnu chce co nejrychleji prosadit v poslanecké sněmovně. Co to bude znamenat pro hospice i onkologicky nemocné pacienty? Na otázku odpovídá prezident APHPP Robert Huneš.

► **V ČR už řadu let spolehlivě funguje značné množství hospiců, takže se může zdát, že chystané změny legislativy jsou pouze formálním gestem. Co to přinese nového?**

Je pravdou, že se českým a moravským hospicům podařilo obrovské množství tvrdé práce, ale situace není tak optimistická. Aby byla hospicová péče skutečně dostupná v každém okrese, bylo by třeba mít kolem devadesáti domácích hospiců. Zatím jich je kolem dvaceti. Jejich existence je přitom zcela závislá na darech a grantech a každý rok je pro ně ve znamení boje

o vlastní přežití. Situaci by měly zlepšit právě ony chystané změny. V roce 2018 by měly už být hospice zahrnuty v systému úhrad.

► **Vážně máme tolik pacientů, kteří potřebují hospicovou péči?**

Ano, máme. Relevantní data neexistují, ale dle kvalifikovaného odhadu zemře v lůžkových hospicích asi 4 000 pacientů ročně, v péči domácích hospiců 1 000 terminálně nemocných. Specializovanou péči hospicového typu potřebuje v ČR cca 20 000 lidí.

► **Nedokázaly by tento prázdný prostor vyplnit již existující pečovatelské a zdravotnické služby?**

Současný český právní řád rozlišuje pouze čistě zdravotnická nebo čistě sociální zařízení. Hospice jsou však typicky zdravotně-sociálními zařízeními. Profesionální hospicový tým zajišťuje kvalitní zdravotnickou službu. To je nezbytná podmínka pro provoz hospice. Ale není to jediná podmínka. U onkologicky nemocných pacientů v terminální fázi jdou fyzické bolesti ruku v ruce s bolestmi psychickými a mnohdy i duchovními. Pacient bilancuje svůj život, smiřuje se s omezeným časem i upadající soběstačností, přemýšlí nad špatnými i dobrými mezilidskými vztahy ve svém životě. Ošetření všech těchto bolestí je nezbytně nutné, pokud chceme, aby pacient zemřel bez bolesti, v klidu a s vděčností za život, který dostal.

► **V čem spočívá váš podíl na zákoně o hospicové péči a co chcete vlastně prosadit?**

Za Asociaci hospiců jsme předložili panu ministru rozsáhlé materiály s tezemi k zákonu o hospicové péči, kde je shrnuto dvacet let praxe. Snažili jsme se o precizní definování hospicové péče tak, aby nedocházelo k jejímu zneužívání. Dále jsme předložili standardy hospicové péče, které stanovují nutné personální požadavky, technické vybavení a další odborné záležitosti. Současná platná legislativa stanovuje hospicům dvojnásobný až trojnásobný počet personálu, než mají mít LDN. Přitom hospice dostávají prokazatelně méně financí a mobilní hospice nedostávají žádné. Proto jsou hospice ve stálém finančním propadu.

► **Jak hodnotíte dosavadní jednání s ministerstvem?**

Je to po dvaceti letech poprvé, co jsme se setkali s vysokou mírou vstřícnosti a porozumění vůči tak citlivému tématu jako je umírání a hospicová péče. (red)

Foto: archiv Hospice sv. Jana N. Neumanna

Eutanazie není plodem humanizace

Doc. MUDr. Miroslav Kala, CSc. je lékařem v oboru neurologie a neurochirurgie, který v současnosti pracuje v Hospici na Svatém Kopečku. Je též autorem řady knih a odborných článků a pro čtenáře Rovnováhy odpovídá, proč se rozhodl jít zrovna cestou pomoci umírajícím.

► **Hospice jsou stíženy tvrdou realitou finančního nedostatku a mnohdy mají u veřejnosti nálepku „poslední štače“ pro pacienty. Jaké byly vaše myšlenky, když jste se rozhodl pro práci v hospici?**

O svém budoucím působení v hospicové péči jsem uvažoval velmi dlouho předtím, než se to stalo skutkem. Před řadou let jsem napsal knihu s názvem „Jak pracuje a o čem přemýšlí neurochirurg“.

Jedna z kapitol je věnována úvahám o eutanazii. Zcela jasně jsem tehdy vyjádřil své obavy z devalvace hodnoty lidského života a to nejen života lidí nemocných, ale i zdravých. Je mimo jakoukoli pochybnost, že v průběhu několika let by se kritéria k indikaci eutanazie rozvolnila (což se už děje). Naše civilizace došla na rozcestí a lze očekávat narůstání velmi silných vlivů politických, ekonomických a sociálních. Výrazný vliv bude mít demografický vývoj. Bylo by naivní se domnívat, že tyto vlivy budou působit na principu humanity. Mým cílem bylo přispět k posílení základních všelidských hodnot, které by měla vyznávat každá vyspělá a rozumná civilizace, jejíž občané vidí dále, než pouze do konce volebního období.

► **Neargumentují však zastánci eutanazie právě otázkou humanity při konci lidského života? V čem je tedy rozdíl?**

Eutanazie není plodem humanizace, ale naopak. Eutanazie je důsledkem dehumanizace a výsledkem degradace výsostných lidských hodnot. Poskytovatelé paliativní hospicové péče s eu-

Foto: archiv red

tanazií nesouhlasí. Chtěl by snad někdo lékaře, kteří pracují v hospicích, označit za cynické misantropy, kteří se staví proti humanizaci? Česká společnost paliativní medicíny prosazuje empatický a hluboce lidský přístup k nemocným a to nejen slovy. Pokud jsem měl možnost sledovat při práci lékaře, kteří tuto společnost vedou, musím jejich chování k nemocným označit ve všech směrech za příkladné.

► **U beznadějně nemocných není stále využívána možnost terminální analgosedace, která je zcela humanitní a legální. Proč uvažovat o eutanazii, když lze lidské utrpení zmírnit právě touto metodou?**

Setkal jsem se s lékaři, kteří by velmi rádi souhlasili se zavedením eutanazie, ale ve své praxi se alibisticky zdráhají využívat tisíci účinek opioidů s tím, že se obávají jejich vedlejších účinků. Na jedné straně volají po eutanazii a na straně druhé jsou schopni u osmdesátiletého pacienta po těžké mozkové

příhodě indikovat zatěžující invazivní diagnostické a léčebné výkony, jejichž přínos je nulový.

► **Setkal jste se v hospici se žádostí o eutanazii?**

V každodenní hospicové praxi jsem se za 8 let s výslovnou žádostí o eutanazii nesešel. I pro těžce nemocné je život absolutní hodnotou.

Určitá míra utrpení vždy k lidskému životu patřila a bude patřit i nadále. Je to jen otázka postojů a míry. Matka, která pevně svírá v náručí své řvoucí batole z důvodu, aby ho mohl vyšetřit lékař třeba při zánětu středouší anebo při ošetření tržné rány, může být stěžejně nařčena z nehumánního jednání.

Je nejen pravděpodobné, ale zcela jisté, že zavedení eutanazie pro těžce nemocné pacienty by po čase zcela nutně vedlo k rozšíření této metody i v jiných případech. Současný společenský vývoj nedává do budoucnosti žádné morální záruky a nedával je ani nikdy předtím. (red)

Cena Floccus udělena též představitelům hospiců

Předávání Ceny Floccus Hospicové péči sv. Kleofáše.

Foto: Nadace České spořitelny

Odvahu pomoci druhým ocenila již potřetí Cena Floccus Nadace České spořitelny. Během slavnostního udělování ocenění, které v sobotu 21. ledna pořádala tato nadace ve vysočanské O2 areně, převzali Cenu Floccus za svou dlouholetou pomoc lidem na okraji společnosti také zástupci Hospicové péče sv. Kleofáše Třeboň a Ing. Táňa Janoušková, ředitelka Hospice sv. Zdislavy.

Jak je uvedeno na webových stránkách Ceny Floccus Nadace České spořitelny: „Česko dlouhodobě nemá nouzi o tvůrčí ani obětavé lidi, o pozoruhodné projekty ani odvážné pokusy a tím ani o příklady dobré praxe. Má však vleklý a zničující problém se společenským nedoceněním těchto lidí a činů, s nevyužitím následování hodných zkušeností, s vážnou změnou překonané praxe. Dobré zkušenosti zůstávají izolovanými ostrůvky, síly docházejí, nadšení vyhořívá, systém odolává a zbytečné utrpení či neprospívání trvá.“

Je nezbytné, aby plody všech těch úsilí vešly ve známost, aby se jim dostalo obecné podpory i připravené půdy, v níž by ze zavátých semínek vyrostly

nové květy ušlechtilé nápodoby – jako když vítr rozfouká chmýří pampelišky. Jde o jednu z neúčinnějších cest rozvoje a kultivace naší společnosti, šíření ušlechtilosti a užitečnosti, navyšování sociálního kapitálu České republiky. Symbolem Ceny Floccus jsou chomáče chmýří pampelišek (Floccus znamená v latině chomáč). Jsou křehké ale odolné zároveň. Jsou nesmírně životaschopné. Jsou zdánlivě prosté, ale mají v sobě kus krásy a síly. Zralé chmýří z chomáče květu pampelišky se

Cena Floccus udělena Táňe Janouškové.

Foto: Albína Horáková

odvážně pouští s větrem i stovky metrů daleko a rostlina se tak snadno šíří.

Přesně to jsou vlastnosti, které se poji k aktivitám, jež podnikají organizace a lidé na podporu spoluobčanům na okraji společnosti.“

Tyto aktivity podnikají i lidé z Hospice sv. Kleofáše, jenž má shodou okolností i stejný symbol – odkvetlou pampelišku. V kategorii cena zaměstnanců České spořitelny ocenění Floccus získal hospic první místo. Cenu převzala ředitelka Petra Brychtová společně s Barborou Drachovskou z rukou předsedy představenstva České spořitelny Tomáše Salomona. Vedle celých organizací Floccus ocenil i jednotlivé osobnosti. Z oblasti hospicového života to byla Ing. Táňa Janoušková, ředitelka Hospice sv. Zdislavy v Liberci. Ta v roce 2008 vkročila do hospicové sféry jako dobrovolnice. Brzy na to v roce 2009 založila se svým týmem terénní Hospicovou péči sv. Zdislavy v Liberci a stala se její ředitelkou. Současně stala po celé roky v čele týmu připravujícího projekt lůžkového hospice v Liberci a neochvějně jej dovedla k cíli. Je též viceprezidentkou Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče. (red)

Studenti z Keble College zpívali pacientům v hospici a Domově matky Vojtěchy

Studenti z anglické univerzity Oxford přijeli na vlastní náklady podpořit české hospice.

V Čechách strávili celý týden a téměř každý den zpívali v jiném městě. První den se ubytovali u hostitelských rodin v Prachaticích. Druhý den si prošli město a odpoledne již navštívili Hospic sv. Jana N. Neumanna, rozdělili se na poloviny a zazpívali v hospicových kaplích i Domově matky Vojtěchy. Hospicová kaple byla přímo nabitá pokorou a úctou. Zaměstnanci hospice zpěvákům překládali do angličtiny díky přítomných pacientů; jejich tváře tak vyzdobily slzičky dojetí s upřímnými úsměvy. Poté je sociální pracovníce provedly po zařízení. Zpěváci se přiznávali, že strávený čas v hospici pro ně měl velký duchovní přínos a na večerní koncert v kostele sv. Jakuba se všichni náramně těšili. Oxfordští studenti si po vystoupení v našich zařízeních krátce odpočinuli a poté se přesunuli na faru, kde zkoušeli na večerní koncert v kostele sv. Jakuba. Z hojně účasti veřejnosti na koncertě byli krom

Studenti z Keble College zpívali pacientům v hospicové kapli.

Foto: archiv Hospic sv. Jana N. Neumanna

zaměstnanců hospice nadšení i angličtí zpěváci – zúčastnilo se více než 400 posluchačů.

Turné sboru ve prospěch hospiců Asociace poskytovatelů hospicové pa-

liativní péče se konalo i v dalších v kostelích: v Praze (sv. Ignác), Č. Budějovicích (katedrála) a Písku (nanebevzetí P. Marie). ◀

Marie Svatošová navštívila prachatický hospic

MUDr. Marie Svatošová není celebrita, která by každý týden plnila obálky časopisů, nebo o ní probíhaly reportáže v televizi. Přesto lze říci, že je slavná a málokdy se najde někdo, kdo by jí neznal. Vždyť stála u zrodů hospicové péče v ČR a u vybudování prvního hospice v Červeném Kostelci. Rovněž založila Asociaci poskytovatelů hospicové paliativní péče, která začala sdružovat české hospice a jejíž prezidentkou byla několikrát zvolena. Svě životní zkušenosti – nebo zkušenosti s jinými – shrnula v jedenácti knížkách. Za své celoživotní dílo byla celkem dvakrát vyznamenána prezidentem republiky.

Kdo však poznal Marii Svatošovou osobně, ví, co jí charakterizuje nejvíce. Nejsou to ani knížky, ani vyznamená-

Marie Svatošová s personálem hospice.

Foto: archiv Hospic sv. Jana N. Neumanna

ni. Nýbrž sobě vlastní vlídnost a především neutuchající životní energie, kterou dokáže nakazit i své okolí. Její poslední návštěvu v Hospici sv. Jana N. Neumanna lze proto s čistým svědomím nazvat – jednou větou – povzbuzením pro pacienty i pro personál. Přestože již není prezidentkou Asociace hospiců, stále zůstává hospicům nablízku. Hospicovou péče nebere jako povolání, nýbrž jako poslání. I přes smutné chvíle, které umírání pacientů nepochybně doprovází, z tohoto směru nikdy neuhnula. Možná také díky své víře v Boha, protože jak ona sama říká: „Se smrtí problémy nemám, protože to, co smrtí nazýváme, nepokládám za konec lidského života, ale za nový začátek.“

(red)

Psí návštěvy zpříjemňují dny klientům hospice CITADELA

Již před Vánoci začaly do hospice CITADELA i do domova KONVIKT pravidelně docházet tři dámy se svými psími doprovody a provádět canisterapii.

Aki, fenku howardského psa, doprovází canisterapeutka Blanka Hašová, flat coated retriever Amy a zlatý retriever Riki navštěvuje hospic s canisterapeutkou Janou Bolfovou. Třetí, canisterapeutka Markéta Hebláková, přivádí do domova se zvláštním režimem, kavalírku Rozárku.

Dostatek finančních prostředků k tomu, aby mohlo být setkávání klientů se speciálně vycvičenými psy umožněno, se podařilo získat na podzim minulého roku prostřednictvím kampaně Psí pomoc hospici a domově. Díky 60 přispěvatelům tak mohou psí návštěvy přicházet do obou našich zařízení pravidelně každý týden po dobu jednoho a půl roku, za což patří všem dárcům velké díky.

„Canisterapii, která má prokazatelný pozitivní vliv na lidi s duševními i fyzickými omezeními, jsme začali v CITADELE využívat s cílem prohlubování pocitu klidu, bezpečí a pokoje u našich klientů,“ vysvětluje vrchní sestra Bc. Naděžda Matochová, Dis. Canisterapeutický tým tráví při jedné návštěvě s pacienty necelé dvě hodiny, a buď probíhá skupinové setkání, nebo se navštěvují vybraní pacienti přímo u lůžka.

Každá návštěva je individuální. Klienti se se psem nejdříve seznamují, povídají si s canisterapeutkami, vyznívají se na dovednosti psa. U většiny klientů vzbuzuje takováto návštěva zájem. Pokud klienti sami psa měli, vzpomínají na toho svého, mluví o něm a cvičí si tak paměť. Klienti si mohou psa hladit a dávat mu různé povely: házet míčky, schovávat předměty apod., za splnění aktivity psa odměňují piškoty. Tím vším zapojují svůj pohybový aparát. Pokud mají klienti zájem,

mohou se se psem tulit a mazlit, nechat si psa přilehnout do postele. Čerpají tím tak od pejsků tolik potřebnou energii.

Psí návštěvy zpříjemňují klientům dny a rozptylují je v jejich nemocech. Ve většině případů přináší našim klientům pocit uvolnění a téměř vždy vykouzlí úsměvy na tvářích. To dokazuje i nadšené vyjádření jedné z canisterapeutek: „Stal se takový malý zázrak. Zkusili jsme navštívit dvě paní ležící na společném pokoji, dle sester vždy negativní. Jedna se chtěla na psa alespoň podívat, druhá se po chvíli taky zapojila. Při odchodu se obě klienty usmívaly a tvářily se spokojeně,“ líčí canisterapeutka Jana Bolfová. A to byl cíl.

SBÍRKA NA CANISTERAPII JE STÁLE OTEVŘENÁ. Příspěvky lze zasílat na transparentní účet Diakonie ČCE – hospice CITADELA 115-2766120267/0100.

(red)

Foto: archiv ČCE – hospice CITADELA

Vzpomínáme na MUDr. Václava Fessla

Doc. MUDr. Václav Fessl, CSc. (* 17. září 1932 Klatovy – †15. 11. 2016 Plzeň) byl vynikající anesteziolog a chirurg, zakladatel bakalářského studia ošetrovatelství při LF UK v Plzni

Po promoci na Lékařské fakultě v Plzni nastoupil na I. Chirurgickou kliniku v Plzni. Doc. Fessl se věnoval převážně anesteziologii, ale pracoval i jako chirurg. Začal publikovat v oboru anesteziologie a velmi intenzivně se věnoval rozvoji tohoto oboru. Zúčastnil se řady klinických zkoušek, nových léků, které připravil československý farmaceutický průmysl pro nový obor. Podílel se i na zajištění technické základny oboru anesteziologie a také na vývoji některých přístrojů i nástrojů. Během své bohaté lékařské kariéry doc. Fessl vypracoval řadu léčebných postupů, které byly v plném rozsahu převzaty do nemocnic v celém Československu – zásady sondové výživy, varianty umělé plicní ventilace, léčení polytraumat, úplná parenterální výživa. V Plzni vybudoval tradici „Minářových dnů“, konferencí které se staly fórem pro postgraduální vzdělávání sester. Anesteziologicko resuscitační klinika FN Plzeň se proto stala vyhledávaným školicím místem pro sestry i lékaře z celé tehdejší Československé republiky.

V roce 1989 byl vybrán ministrem zdravotnictví do nové vědecké rady a stal se členem pracovní skupiny pro reformu nové zdravotnické soustavy. Od roku 1977 pracoval v České společnosti anesteziologie a resuscitace a stal se jejím čestným členem. Byl členem zahraniční Společnosti CCM – USA, byl členem prezidia České lékařské společnosti J. E. Purkyně, člen akadem. Senátu LF UK v Plzni, člen univerzitního akademického senátu Karlovy univerzity, člen odborných společností – výživa, bolest a paliativní medicína.

Foto: Martin Pecuch

Jako odborník garantuje řadu vzdělávacích aktivit – garant akreditačních kurzů při Ministerstvu zdravotnictví ČR pro ošetrovatele a pečovatele, garant bakalářského studia ošetrovatelství – všeobecná sestra LF UK v Plzni, člen rady IGA MZ ČR a mnoho dalších.

Velkou péčí vždy věnoval vzdělávání sester a přednáškové činnosti na všech odborných fórech doma i v zahraničí. Podílel se na založení Hospice sv. Lazara v Plzni – jako člen jeho představenstva působil od listopadu 1999 do listopadu 2007, podílel se také na

přípravě koncepce domácí hospicové péče. Od roku 1991 se věnoval vzdělávání charitních pracovníků – sanitářských kurzů sv. Zdislavy každoročně věnoval desítky hodin proškolení v poskytování první pomoci v kurzech pořádaných Městskou charitou Plzeň.

Na návrh Petra Náhlíka, předsedy představenstva Hospice sv. Lazara v Plzni, obdržel Doc. MUDr. Václav Fessl, CSc. z rukou primátora 28. 10. 2010 ocenění Pečeť města Plzně.

(red)

Jsem šťastná, že mne v nemocnici odmítli

**POSELSTVÍ, KTERÉ NAPSALA
PANÍ HANA DOMÁČÍMU
HOSPICI SETKÁNÍ, O.P.S.
Z RYCHNOVA**

Do roku 2013 jsem nevěděla, co je to lékař. Na jaře mi bylo po několika vyšetřeních lékařem sděleno, že jsem onemocněla rakovinou prsu. Prošla jsem agresivní chemoterapií, pak klasickou, následovala operace a ukončení léčby ozařováním. Bylo mi špatně, ale nezvracela jsem, mohla jsem se věnovat drobným pracím venku i v domácnosti.

Po roce jsem dokonce v plné síle znovu nastoupila do zaměstnání. Přesto zákeřná rakovina sídlila v mém těle i nadále a loni na jaře se mi objevily silné bolesti v zádech a výsledkem bylo oznámení, že mám zhoubný nádor na páteři. A to bylo horší.

Velmi rychle mi začala odcházet tělesná schránka. Léčba chemoterapií byla náročná a málo úspěšná. Hodně jsem zvracela, ztrácela jsem tělesnou váhu, sílu a stupňovaly se bolesti, jak nádor rosl. Chemoterapie byla neúspěšná a jiná léčba se na druh mého onemocnění nehodila. Až mi v létě pan doktor oznámil verdikt: „léčba neúčinkuje, není jiné cesty, než léčbu ukončit“. Přestože jsem čekala, že mi pan doktor může tuto větu oznámit, přesto to byla rána, ze které jsem se dlouho vzpamatovávala. Byla jsem předána na tzv. Paliativní léčbu (udržovací léčba léky proti bolesti). Dojížděla jsem jednou za měsíc do Hradce Králové. To však nestačilo, protože moje bolesti přicházely častěji a hlavně v noci, v době, kdy jediná pomoc bylo zavolat pohotovost a odvoz do nemocnice do Rychnova.

Při poslední hospitalizaci mi paní doktorka s ledovým hlasem, dost rázně řekla, že mne nemůže takhle stále hospitalizovat. A že můj stav je zralý na hospic. Udělalo se mi špatně, protože moje představa o hospici byla taková, že mne odvezou do nějakého ústavu a tam budu čekat na smrt. Ale opak je pravdou a můj život dostal opět smysl.

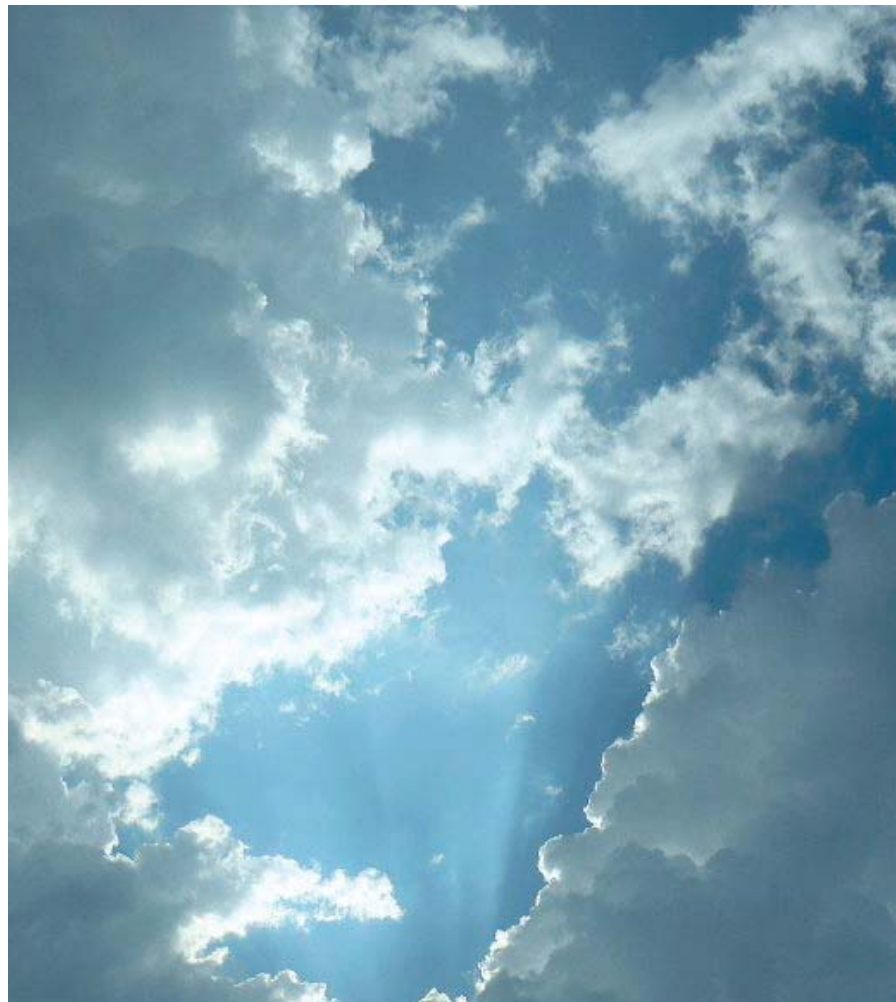

Foto: Flickr.com

Jsem šťastná, že mne v nemocnici odmítli a dali nám kontakt na váš HOSPICI SETKÁNÍ.

Po příjezdu z nemocnice mě už doma čekal pan doktor se sestřičkou. Seznámili jsme se a od té doby začala skvělá spolupráce, což pro mne hodně znamená. Jsem vděčná, že mohu být doma. Hlavně mám jistotu, že kdykoliv, tedy i v noci, mohu volat svého lékaře, který zná mou diagnózu a přijede za mnou a pomůže mi. Pan doktor z hospice mi nastavil léčbu a teď už jen kontrolují, zdali se můj zdravotní stav nehorší. Jenže to není všechno. S každou návštěvou z hospice k nám domů přijde takové světlo. Nebavíme se jen o mé nemoci. Se sestřičkami i panem doktorem projdeme různé drby, popovídáme si, zasmějeme se. Kromě televize jsou mým zdrojem světových informací.

Nyní jsem druhý měsíc v péči hospice, nemám žádné bolesti a bojím se, že mě diskvalifikujete a přestanete za mnou jezdit. Mám strach, abyste měli čas na jiné pacienty, kteří vaši péči také potřebují.

Vy, kdož jste více či méně nemocni, nezoufejte. Jsou kolem nás lidé, kteří pomáhají a chtějí pomáhat druhým, těm potřebným. Tak, jak jsem za tu krátkou dobu, poznala lidi z HOSPICI SETKÁNÍ, nebojím se nemoci, ani odchodu z tohoto světa. Věřím, že budou stát při mně i s mojí rodinou a budou mi i nadále velkou oporou.

Vaše HANA

(redakčně kráceno)

Dáma české kultury Marie Svatošová

Od roku 2015 předává ministr kultury zvláštní tituly: rytíř, dáma a mecenáš české kultury.

Jedná se o ocenění udělované osobám, které se významně podílely na rozvoji duchovní, etických a kulturních hodnot, s ohledem na statečné osobní postoje a životní osudy. Titul Dáma české kultury převzala z rukou ministra Hermanna také MUDr. Marie Svatošová. Stalo se tak na slavnostním udílení této ceny v neděli 26. 2. 2017. MUDr. Marii Svatošovou, která je původní profesí zdravotní sestra, známe především jako zakladatelku hospicového hnutí v ČR a emeritní prezidentku Asociace hospiců. Známe ji i jako spisovatelku. Méně se však už veřejně hovoří i o jejím dalším působení a o tom, co formovalo její názory i celkový pohled na svět.

I pro hospicovou péči, která není pouze povoláním, ale určitým osobním posláním, je důležité to, co vstup do této služby předcházelo. Pomáhat žít umírajícím je časově, fyzicky i psychicky náročný úkol, ke kterému se nerozhodnete z pouhé kratochvíle – pokud u něho chcete vydržet. Krom

Foto: Aleš Masner, Katolický týdeník

profesních zkušeností ze zdravotnictví z doby budování reálného komunismu a způsob, jakým se jednalo a zacházelo s umírajícími, je pro Marii Svatošovou důležitý duchovní život. Sama říká, že se ve svém životě dělí pouze o to, co do ní investoval P. MUDr. Ladislav Kubíček, který jí třicet let duchovně doprovázel. Tento lékař a kněz v jedné osobě přežil Hitlera, Stalina i komunistické

vězení, aby byl 11. září 2004 zavražděn dvěma mladíky na své faře v Třebenčicích. „Bez možnosti připomenout jeho obrovskou zásluhu v mém duchovním zranění bych vůbec nemohla ocenění přijmout,“ řekla Marie Svatošová. V Římskokatolické církvi se dále hojně angažuje ve prospěch „Kurzů Alfa“, což je setkávání lidí při volné debatě nad tématy víry a křesťanství.

DO VAŠÍ KNIHOVNY

VÍME SI RADY S DUCHOVNÍMI POTŘEBAMI NEMOCNÝCH?

O TÉTO SVÉ KNIZE MARIE SVATOŠOVÁ ŘÍKÁ:

► Chci zkušenosti, posbírané v průběhu své profesní dráhy, předat všem – zdravotníkům i nezdravotníkům, věřícím i nevěřícím –, protože každý se s velkou pravděpodobností jednoho dne ocitne v roli osoby doprovázející vážně nemocného. Pak mu moje zkušenosti s diagnostikou a uspokojováním duchovních potřeb přijdou vhod...

ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE

Karlovo náměstí 317/5, Praha 2, 128 01, www.asociacehospicu.cz
Zpravodaj Rovnováha byl vytištěn na náklady MMR v nákladu 600 ks. Rovnováha – zpravodaj Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče. Vyšlo: březen 2017. Zpravodaj je neprodejný. Šéfredaktor: Jakub Holman, sazba: Lucie Dezortová. Registrace: MV ČR: 29. 6. 2005, VS/1-1/61268/05-R. Podpořit činnost APHPM můžete na č. ú.: 198481152/0300. Uzávěrka příštího čísla je 10. června 2017.

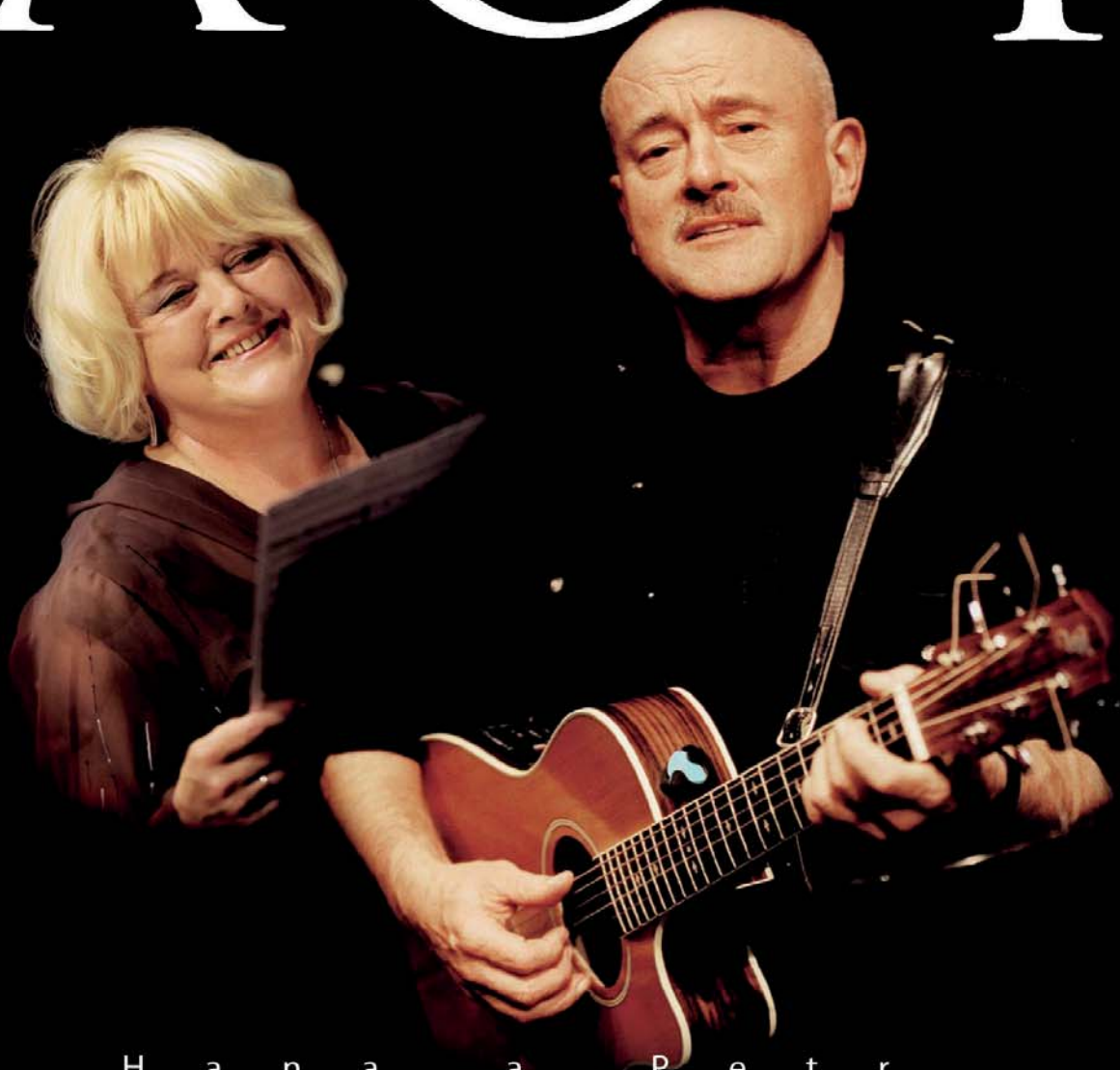
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

KDU-ČSL

Poděkování podporovatelům.

JAVORY

H a n a a P e t r

ULRYCHOVI

Benefiční koncert pro Domácí hospic DUHA

Dům kultury Koruna Hořice 27.dubna 2017 v 19.30 h.
vstupné 200,- Kč, předprodej v Městském informačním centru Hořice a v Domácím hospici